

[Johan Poulsen.]

Tage Mortensen minder i sidstnævnte artikel om, at vi nordatlantiske repræsentanter ikke repræsenterer ganske det samme som de øvrige medlemmer, de sidste er således valgt med et langt større stemmetal end vi andre. Vi har vore særordninger med hensyn til skatter og afgifter og bør derfor afholde os fra at medvirke til at pålægge befolkningen i selve Danmark øgede byrder. Kort sagt, vi har en anden status end de 175 andre medlemmer fra folketinget. Disse ting tilsammen bør besinde os fire nordatlantiske medlemmer på at vise en vis tilbageholdenhed, når det ikke gælder rigsanliggender, men lokale anliggender som skatte- og afgiftslove. Det hele bliver i sidste instans et spørgsmål om klogskab og takt. Jeg er ikke uenig med forfatteren i det sidste. Klogskab og takt er uvurderlige egenskaber og forudsætningen for et godt forhold til andre mennesker, det være sig enkeltpersoner, institutioner eller nationer.

Når det er sagt, vil jeg sige, at denne påmindelse er aldeles overflødig for mit vedkommende. Jeg er fuldkommen klar over min status her i folketinget, men på den anden side føler jeg mig ikke overbevist om, at det er særlig taktfuldt eller særlig politisk klogt set fra et samhörighedssynspunkt, når det bliver så stærkt fremhævet, som tilfældet er i Berlingske Tidende.

Sagen er nemlig den, at der på Færøerne slet ikke er så få — det gælder både løsrivelsespartiet, partiet folkeflokken og eventuelt det gamle selvstyreparti — der i de senere år har hævdet, at færingers ikke bør være repræsenteret i folketinget. Lagtinget skal være Færøernes eneste repræsentation. Færøerne kan have et særligt kontor eller ministerium i København, men ingen repræsentant i folketinget. Hvad kan 2 færingers formå imod de 174 danske medlemmer?

Jeg er bange for, at det postyr, der har været i visse dele af den danske presse, vil give disse folk vind i sejlene. „Nu kan I selv se“, vil man sige, „hvad skal vi færingers i det danske folketing? Vore repræsentanter sidder der som mindreværdige i forhold til de danske; de bliver tålt, når de er skikkelige, men heller ikke mere. At stillingen har været denne, har vi længe været klar over;

nu er det blevet bekræftet så eftertrykkeligt, at ingen tvivl længere er mulig“, vil man sige fra den side. Som samhörighedsmand, der gennem ca. 40 år har kæmpet for et godt og harmonisk forhold mellem Færøerne og Danmark, kan jeg kun beklage, at man har fundet det nødvendigt at give de fremsatte udtalelser en så skarp form, som tilfældet har været.

Foranlediget af den fremsatte kritik ønsker jeg i det følgende at give udtryk for mit personlige syn på disse forhold, samtidig med at jeg benytter lejligheden til at motivere min fraværelse ved afstemningen den 8. i forrige måned.

Det danske folketing er som bekendt ikke alene den lovgivende forsamling for det danske folk, men for hele det danske rige, altså en forsamling, hvortil alle dele af riget vælger deres repræsentanter. Det danske folketing skulle derved have mulighed for at være det forum, hvor alle rørelser og strømninger inden for riget — det være sig af økonomisk, kulturel eller national karakter — kunne komme til udtryk og blive drøftet af rigets ansvarlige repræsentanter. At forholdene inden for rigets nordlige og sydlige dele er forskellige, er en kendsgerning. At naturforhold og samfundsstrukturen i Grønland og på Færøerne er anderledes end i den øvrige del af riget, er ligeledes en kendsgerning, som man formentlig kun har at tage til efterretning. Det samme gælder indbyggerantallet; og at de grønlandske og færøske repræsentanter som følge af det ringe indbyggerantal er valgt med et langt mindre stemmetal end deres danske kolleger, er ligeledes en kendsgerning, som man formentlig også har at tage til efterretning, hvis man fastholder ønsket om, at også disse dele af riget skal være repræsenteret i folketinget.

Samtlige medlemmer af folketinget er valgt i henhold til love vedtaget af samme ting. Når medlemmerne er valgt, så kan der efter min ringe mening ikke være nogen principiel forskel på dem, uanset i hvilken del af riget de er valgt. Alle har vi samme ansvar og samme ret, samme ret til at give udtryk for vore meninger og samme ret til at deltage i afstemning o. s. v. o. s. v., men også samme ansvar ikke alene over for vor lokale valgkreds, men over for riget. Alle har vi ved indtrædelsen i denne